

Не обичам във ваната, а той иска там

Д-р Вrabчев, въпросът ми към вас е следният: приятелят ми много обича да се любим във ваната. И аз се съгласявам, обаче не го усещам истински. Проникването някак си е непълно. Той казва, че е супер, но не и за мен. Според мен сексът във водата не е върхът на сладоледа, но... може би греша. Какво ще ме посъветвате?

Стилияна, 20 г.

Здравейте,

Никога няма да изневеря на себе си. Аз като лекар никога не давам съвети. Защото изпълнявам бащиният си завет. Баща ми бе лекар, светла му памет, и от него научих следните негови принципи на лечителя, както искате, така ги назовете. Аз предпочитам напътствия. А самият пациент решава след това за себе си.

Е, и сега какво? Вашият приятел предпочита във ваната. Ето сега, преди Вие да си отворите устата Ви моля да ме изслушате. Минута, две, че и три. Пък даже и четири и пет. Няма лошо.

Спомняте ли си уроците по биология? Навярно. Там пише, животът на планетата Земя възниква най-напред в така наречения Световен океан. Не на земята (в смисъл на сушата). Просто нея я е нямало още. Та от там по-после, след като сушата се е появила животът е излязъл от водата под формата на различни видове животни. Най-напред водни, после земноводни, още по-после влечуги... и така нататък и така нататък. Та чак да се стигне до нас хората. Бозайници на два крака, ужким с много интелигентен главен

мозък. Но всички те, включително и ние хората подсъзнателно имаме спомена за Голямата вода. Онзи Световен океан. от който имаме вечния си спомен за неосъзнатото. И не само го имаме, но и го търсим, докато сме живи.

Вижте поколения наред в човешката история търсят водата. Водата - като ручей или река, Водата - като езеро, Водата - като море. Да оставим всички предимства на водата, като транспорт, средство за защита, напояване, търговия, като вид строителен материал. Но най-вече като средство за живот и оцеляване. Защото ние самите сме вода. Кръвта ни е около 90% вода. Останалото кръвни клетки. А тази вода в кръвта е солена. Толкова солена, като водата в морето и океана. Нещо да ви говори това?

А пък да не говорим, че множеството ни соматични клетки, изграждащи нашите тъкани, органи и системи, също са пълни с вода.

Е, и сега какво? Водата е извор не само на измиване и прочистване. Но и на отпускане и обновяване и най-вече на презареждане. Ако не вярвате, допитайте се, до когото си искате. Несъмнено ще узнаете, че няма светска религия, която да не съдържа така наречения очистиращ и релаксиращ ритуал с водата. Само да напомня. При християните, кръщаването, ритуалния народен и християнски празник - водиците, хвърляне на кръста, топене на момините китки и пръстени. И така нататък. А поливането на вода, за да се спази вярването - да ти върви по вода! Това какво е? Същото.

Спомен от миналото. От който не можем да се отделим. Защото е вътре в нас.

Знаете ли, че много мъже, когато се любят във водата се чувстват като богове? По точно, като бог Нептун. И независимо дали това е в морето, реката, басейна, ваната, дори и само под душа.

А пък на партньорката си тогава, те винаги гледат като на една от тези русалки, които са се опитвали напразно да съблазнат Орфей и неговите моряци. Дали са ги съблазнили наистина или не, не знам.

Но говоря за комфорта, който мъжете изпитват при любов във водата. Тя, водата им дава първичната жизнена сила. И самата тя, водата, зове за любов. Защо ли през лятото са тези кервани от коли, че и автобуси към морския бряг. Пък и железниците и самолетите, и те ни пренасят на морето. Ами там е сезонът на любовното лято. Дрехите са оскъдни, на брега е горещо, ама във водата е много приятно. Приятно е и за още нещо, нали?

А сега, пак за ваната. Вижте вашето усещане е реално. Искате, не искате. Макар и в минималност водата, там във ваната, се настанява между неговия пенис и стените на вашето влагалище. Ето защо Вашето усещане, не е пълно. Сякаш го губите. Там във ваната големината и якостта на неговия пенис не ги чувствате. Това, защото сетивните ви клетки, във влагалището ви не го улавят. Те са като онези сонорни апарати, които усещат всеки детайл и всяко трептене в пространството около нас. Но казах вече, водата е там и сонорните апарати не работят. Ако бяхте на сухо, тогава няма проблем за Вас. Сонорните ви клетки ще свършат своето. Влагалището ви ще се възбуди (по своему) и като един активен маншон ще се свие около неговия пенис. И тогава няма начин да не го усетите и да не почувствате проникването му във Вас.

Още две думи. Този път за него. И пак за водата. Тя там действа особено приятно на пениса на мъжа. Тази приятност идва от едно своеобразно гъделичкане на нервните сонорни клетки разположени по лигавицата на главичката и кожата на тялото на пениса. Още, самата вода е един своеобразен електролит, който по време на фрикциите дарява едни своеобразни чувствителни импулси на същия този пенис. Е сега какво? Да се разделяте заради водата в една вана?

Според мен няма смисъл. Има друго, всеки да приеме другия и да не отрича начина, по който другия иска да се люби, за да изживее своето върховно удоволствие. Но внимание това важи и е задължително и за двамата партньори.

И така, какво предлагам аз. При водата във ваната и любенето там. И още нещо същото, ама на сушата. Ама разбира се и любенето там, на сушата. Това, за да можете и двамата да си получите хубавото в любовта. Но веднага бързам да Ви кажа следното. Моля Ви от сърце! Не си правете никакви предварителни планировки и графици кога там, кога другаде. Важното да импровизирате. И още по-важното е всеки от вас да бъде

отстъпчив, а не да се налага на всяка цена за своето в секса!

Тогава. Тогава непременно ще дойде онзи миг, в който вече от тук нататък и за двамата Ви ще бъде все едно къде. Дали там, или там. Важното тогава е, че непременно и двамата ще сте щастливи един с друг. От сърце Ви го пожелавам! Защото се обичате.

За десерт Ви предлагам един дъжд. Написан от перото на господин Веселин Ангелов от

град София. Нямаме нужда от чадър за да го прочетете.

ДЪЖД

Толкова му беше

На дъжда

Времето –

Колкото да развърже

Кецовете,

Отпусне вратовръзката,

Обърка посоките

И смени стрелките на часовниците.

И под терасата

Да замирише

На целувката,

Която ти ми подари

А аз си мислех

Как да избягам

От костюма си,

От капките като пелена

По очите

И страха, че може би

Че всичко ще свърши с нов дъжд

От дни и ноци

Да - дъжд. Но и той - вода. И какво от това? Нали и любовта е вода. Само си спомнете песента на Елица и Стунджи. И то навсякъде - и на сушата и там във водата. Така е. Без вода и любов не можем!